

MANOU is een verkorting van MANOUK, variant van MARIA-ANNA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Manouk is een combinatie van 'Ma-', verkorting is van Maria; en '-nouk', verkorting van Anouk, een Franse variant van Anna.

MARIA:

In de loop der tijden is er veel over de betekenis gespeculeerd. De laatste stand van zaken:

- 1] van oorsprong Egyptische naam:
 - 1.1] 'welgevormd', 'schoon'.
 - 1.2] door (de Oud-Egyptische) god (Ammon) bemind
- 2] Hiëronymus († 420; feest 30 september) schreef een boek over de betekenis van bijbelse namen. Hij veronderstelt: 'stilla maris' = 'druppel van de zee', stilaan verbasterd tot 'stella maris' = 'sterre der zee'. Ook is geopperd 'verhevene (over de zee)'
- 3] van oorsprong Hebreeuws (wat gezien de resultaten niet voor de hand ligt).
Houdt verband met 'bitter' of met 'weerspanningheid'.

ANNA:

Hebreeuwse naam: 'genade', 'begenadigde', 'lieflijke', 'bevallige' enz

*

Maria, moeder van God, Jeruzalem, Palestina // Efese, Klein-Azië; † **halverwege 1e eeuw**.

De belangrijkste Mariafeesten zijn **15 augustus**: Maria's dood (= Maria ten hemelopneming); **8 september**: Maria geboorte en **8 december** Maria Onbevlekt Ontvangen.

*

Anna van Jeruzalem, Palestina; oma van Jezus; † **1e eeuw. Feest 26 juli**.

Volgens de legende was zij de moeder van Jezus' moeder, Maria. Zij was gehuwd met Joachim.

*

Marianne Béguin-Royal, osb.sacr., Orange, Frankrijk; † **1794. Feest 6 & 9 & 10 & 16 juli**.

Zij behoort tot de Martelaressen van Orange.

De Franse Revolutie was een feit met de inname van de Bastille op 14 juli 1789. Al snel bleek hoe anti-kerks en anti-clericaal deze beweging was. Op 2 november van hetzelfde jaar verklaarde de wetgevende vergadering alle kerkelijke goederen tot staats eigendom. Op 13 februari 1790 verboden zij de religieuze geloften, mochten ordes en congregaties geen nieuwe novicen meer aannemen en mocht elke kloosterling zich van elke gelofte ontslagen achten en naar huis terugkeren, als hij of zij dat verkoos. Op 12 juli van datzelfde jaar vaardigde de volksvertegenwoordiging de beruchte Constitution Civile uit: deze hield in dat de bispriesters zich in feite losmaakten van de Paus en de Rooms-Katholieke Kerk: van nu af zouden bisschoppen en priesters op dezelfde democratische manier worden gekozen als hun volksvertegenwoordigers. De Kerk was niet een kwestie van buitenlandse inmenging, maar van het Franse volk. Op 27 november van datzelfde jaar werd iedere geestelijke verplicht de eed af te leggen op de Constitution Civile: daarmee verbrak hij of zij de banden met de paus en de wereldkerk. Wie weigerde kon als bedreiger van de nationale vrede strenge straffen tegemoet zien: verlies van staatsburgerschap, hoge geldboetes, verbanning of nog erger... Verreweg de meesten weigerden; immers de eed afleggen stond welhaast gelijk met geloofsafval. Velen die de eed weigerden doken onder in de grote stad Parijs. Wie zijn hoop op de koning had gevestigd, kwam bedrogen uit. Hij werd met zijn gezin gevangengezet op 9 augustus 1792. De dag daarna al werd de monarchie officieel opgeheven; de macht kwam bij een Commune, een nationale raad. Daarmee begint een tijdperk van schrikbewind. In de tweede helft van de maand augustus werden de strafmaatregelen tegen de geestelijken die de eed weigerden almaar verscherpt. Op de 26e werd vastgesteld dat eed-weigeraars naar Zuid-Amerika moesten worden verbannen. Intussen stroopten revolutionaire elementen heel Frankrijk af om waar ze maar konden eed-weigeraars te pakken te krijgen. Vandaar dat al de vrouwelijke religieuzen uit de streek van de Vaucluse, 52 in getal, werden gearresteerd en in Orange gevangengezet werden.

De beschuldiging luidde: 'Ondermijning van de Nieuwe Republiek door fanatisme en bijgeloof' (lees: trouw aan het Katholieke Geloof en aan de Paus in plaats van aan de nieuwe idealen van de Revolutie en aan de leiders van de Franse Staat).

Geen van de zusters scheen bang te zijn. Niemand wenste de eed te tekenen die hen van de dood kon redden. Zij zongen een lied waarvan het refrein als volgt was:

'Mooi niet dat de guillotine
mij enige schrik aanjaagt!
Mijn God laat me erdoorheen zien
hoe een kostbaar middel het is
om ermee op originele manier
de hemel te verdienen.'

Van 6 tot 26 juli 1794 kwamen op deze manier 32 zusters om. Zij werd zalig verklaard in 1925. Zuster Marianne was op het moment van haar dood 58 jaar oud.